WYROK TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 27 października 2011 r.*

W sprawie C-559/10

mającej za przedmiot wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie 267 TFUE, złożony przez rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) postanowieniem z dnia 17 listopada 2010 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 29 listopada 2010 r., w postępowaniu:

Deli Ostrich NV

przeciwko

Belgische Staat,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: K. Schiemann, pełniący obowiązki prezesa ósmej izby, L. Bay Larsen i E. Jarašiūnas (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,
sekretarz: A. Calot Escobar,

* Język postępowania: niderlandzki.

uwzględniając procedurę pisemną,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Deli Ostrich NV przez K. Spagnoli, advocaat,

— w imieniu rządu belgijskiego przez M. Jacobs i J.C. Halleux, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Bouyon i B. Burggraafa, działających w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy interpretacji Nomenklatury Scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej

oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. (Dz.U. L 301, s. 1) (zwanej dalej „CN"), w szczególności interpretacji podpozycji 0208 90 40 CN i 0208 90 95 CN.

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Deli Ostrich NV (zwaną dalej „Deli Ostrich") a Belgische Staat, reprezentowanym przez Federale Overheidsdienst Financiën, Douane en Accijnzen (federalny urząd skarbowy, celny i akcyzowy), w przedmiocie klasyfikacji taryfowej zamrożonego mięsa wielbłądów niehodowlanych pochodzącego z Australii.

Ramy prawne

CN

3 Klasyfikacja celna towarów przywożonych do Unii Europejskiej jest uregulowana w CN, zawartej w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87. Wersją CN obowiązującą w okresie zajścia zdarzeń będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym jest wersja zawarta w rozporządzeniu nr 1549/2006.

4 CN jest oparta na Zharmonizowanym systemie oznaczania i kodowania towarów opracowanym przez Radę Współpracy Celnej, obecnie Światową Organizację Celną, i wprowadzonym w życie Międzynarodową konwencją w sprawie Zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania zawartą w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r., zatwierdzoną wraz z protokołem zmian do tej konwencji z dnia 24 czerwca 1986 r. w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, s. 1).

5 Pierwsza część CN zawiera ogół przepisów wstępnych. W ramach tej części, w tytule I, poświęconym przepisom ogólnym, występuje sekcja A, zatytułowana „Ogólne reguły interpretacji [CN]", która stanowi:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; dla celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

[…]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę, że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej".

6 Część druga CN obejmuje klasyfikację towarów, która dzieli się na sekcje, działy, pozycje i podpozycje.

7 We wskazanej części drugiej jej sekcja 1, zatytułowana „Zwierzęta żywe; produkty pochodzenia zwierzęcego", zawiera dział 2, zatytułowany „Mięso i podroby jadalne", w którym znajduje się pozycja 0208 o następującym brzmieniu:

„0208	Pozostałe mięso i podroby jadalne, świeże, schłodzone lub zamrożone
[…]	
0208 90	– Pozostałe:
0208 90 10	– – Z gołębi domowych
	– – Z dziczyzny, innej niż z królików lub zajęcy:
0208 90 20	– – – Z przepiórek
0208 90 40	– – – Pozostałe
0208 90 55	– – Mięso z fok
0208 90 60	– – Z reniferów
0208 90 70	– – Żabie udka
0208 90 95	– – Pozostałe".

8 Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) tiret drugie i art. 10 rozporządzenia nr 2658/87 Komisja Europejska opracowuje noty wyjaśniające do CN, które są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

9 Noty wyjaśniające obowiązujące w okresie zajścia zdarzeń będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 28 lutego 2006 r. (C 50, s. 1). Co się tyczy podpozycji 0208 90 40 mają one następujące brzmienie:

„Podpozycja ta obejmuje mięso i podroby jadalne z:

1. zwierzyny łownej: saren, danieli, kozic (giemz) (Rupicapra rupicapra), łosi, antylop kozich, antylop pospolitych, gazeli, niedźwiedzi i kangurów;

2. ptactwa łownego: dzikich gołębi, dzikich gęsi, dzikich kaczek, kuropatw, bażantów, przepiórek, słonek, bekasów, ortolanów i strusi.

Mięso i podroby jadalne ze zwierząt będących zwykle obiektem łowiectwa i myślistwa (bażanty, daniele, strusie itp.) klasyfikuje się jako mięso i podroby jadalne z dziczyzny nawet wtedy, gdy zwierzyna ta jest hodowana w niewoli.

Mięso i podroby jadalne z reniferów nie jest objęte tą podpozycją (podpozycja 0208 90 60). Jednakże mięso i podroby jadalne z niektórych gatunków reniferów (np. karibu) klasyfikowane są do tej podpozycji pod warunkiem dostarczenia dowodu, że mięso takie i jadalne podroby mięsne pochodzą ze zwierząt żyjących na wolności i że zwierzęta te zostały upolowane.

Podpozycja ta nie obejmuje mięsa i podrobów jadalnych z dzikich królików (Oryctalagus cuniculus) lub zajęcy, które objęte są podpozycją 0208 10 90".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

10 W dniu 22 października 2007 r. spółka DHL Global Forwarding NV (zwana dalej „DHL") złożyła w kantoor der douane en accijnzen te Antwerpen (urzędzie celnym i akcyzowym w Antwerpii) zgłoszenie dotyczące wprowadzenie do obrotu 660 puszek zawierających kawałki zamrożonego mięsa wielbłądów bez kości. Deli Ostrich była wymieniona w zgłoszeniu jako odbiorca tego towaru. Mięso wielbłądów zostało zgłoszone w ramach podpozycji 0208 90 95 CN.

11 DHL załączyła do wskazanego zgłoszenia zaświadczenie weterynaryjne właściwego organu australijskiego z dnia 10 września 2007 r., które wskazywało, że dane mięso wielbłądów pochodziło ze zwierząt żyjących na wolności, które zostały ubite.

12 W dniu 12 grudnia 2007 r. DHL, zgodnie ze wskazówkami Deli Ostrich, złożyła wniosek o zwrot określonej kwoty należności celnych przywozowych z uwagi na fakt, że wskazany towar powinien zostać zgłoszony w ramach podpozycji 0208 90 40 CN. Ponieważ wniosek ten, a także skarga administracyjna wniesiona przez Deli Ostrich, zostały oddalone, spółka ta wniosła spór do rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (sądu pierwszej instancji w Antwerpii).

13 Sąd krajowy podkreśla, że żadna ze stron toczącego się przed nim postępowania nie kwestionuje, że dane mięso jest mięsem niepochodzącym od wielbłądów hodowlanych. Deli Ostrich podnosi jednak, że chodzi o dzikie zwierzęta, natomiast Federale

Overheidsdienst Financiën, Douane en Accijnzen utrzymuje, że istotne kryterium w celu dokonania klasyfikacji taryfowej powinno wynikać z faktu, że chodzi o zwierzęta, na które zazwyczaj się poluje, co nie ma miejsca w przypadku wielbłądów.

14 Uznając, że rozstrzygnięcie wniesionego do niego sporu zależy od interpretacji przepisów CN dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego, rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„[Do] jakie[j] [pozycji taryfowej] należało przyporządkować w chwili dokonania zgłoszenia w dniu 22 października 2007 r. mięso wielbłądów, które w niniejszym przypadku bezspornie nie były hodowane w niewoli?".

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

W przedmiocie dopuszczalności

15 W uwagach na piśmie Deli Ostrich rozważa kwestię dopuszczalności wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Jej zdaniem przedłożone pytanie nie dotyczy interpretacji prawa Unii, lecz oceny okoliczności faktycznych będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, którą to ocenę powinien przeprowadzić ten sąd.

16 W związku z tym należy przypomnieć, że postępowanie, o którym mowa w art. 267 TFUE, jest oparte na całkowitym rozdziale zadań sądów krajowych i Trybunału. Wyłącznie do sądu krajowego, przed którym zawisł spór i na którym spoczywa odpowiedzialność za przyszły wyrok, należy, przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy, zarówno ocena, czy dla wydania wyroku jest niezbędne uzyskanie orzeczenia prejudycjalnego, jak również ocena znaczenia dla sprawy pytań, które zadaje Trybunałowi. W konsekwencji jeśli postawione pytania dotyczą wykładni prawa wspólnotowego, Trybunał jest co do zasady zobowiązany do wydania orzeczenia (zob. wyrok z dnia 5 października 2006 r. w sprawach połączonych C-290/05 i C-333/05 Nádasdi i Németh, Zb.Orz. s. I-10115, pkt 28 i przytoczone tam orzecznictwo).

17 Zadanie Trybunału związane ze skierowanym do niego pytaniem prejudycjalnym w zakresie klasyfikacji taryfowej polega przede wszystkim na wyjaśnieniu sądowi krajowemu kryteriów, których zastosowanie pozwoli temu sądowi na prawidłowe zaklasyfikowanie spornych produktów w ramach CN, a nie na dokonaniu tej klasyfikacji we własnym zakresie, tym bardziej że Trybunał nie zawsze posiada wszystkie dane niezbędne do tego celu (zob. wyroki: z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie C-56/08 Pärlitigu, Zb.Orz. s. I-6719, pkt 23; z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie C-370/08 Data I przeciwko O, Zb.Orz. s. I-4401, pkt 24).

18 W niniejszym przypadku z akt sprawy wynika, że pytanie przedłożone przez sąd krajowy zmierza do uzyskania interpretacji CN, a w szczególności wyjaśnienia kryteriów umożliwiających zaklasyfikowanie towaru do jednej z podpozycji w zakresie pozycji 0208 CN, w celu rozstrzygnięcia sporu wniesionego do tego sądu.

19 W konsekwencji należy stwierdzić, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest dopuszczalny.

Co do istoty

20 W swoim pytaniu sąd krajowy zasadniczo dąży do ustalenia, czy mięso wielbłądów, które nie były hodowane w niewoli, powinno być klasyfikowane do podpozycji 0208 90 40 CN („inne rodzaje dziczyzny") czy też do podpozycji 0208 90 95 CN („pozostałe").

21 Zdaniem Deli Ostrich i Komisji interpretacji CN należy dokonywać w ten sposób, że dane mięso wielbłądów powinno być klasyfikowane jako należące do podpozycji 0208 90 40 CN, dotyczącej „innych rodzajów dziczyzny". W uwagach na piśmie rząd belgijski podnosi natomiast, że mięso to powinno być klasyfikowane do podpozycji 0208 90 95 CN.

22 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w pozycjach CN oraz uwagach do sekcji lub działów (zob. wyrok z dnia 14 lipca 2011 r. w sprawie C-196/10 Paderborner Brauerei Haus Cramer, Zb.Orz. s. I-6201, pkt 31 i przytoczone tam orzecznictwo).

23 Ustanowione przez Komisję noty wyjaśniające do CN przyczyniają się w istotny sposób do interpretacji zakresu poszczególnych pozycji taryfowych, nie są jednakże prawnie wiążące (zob. wyroki: z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie C-123/09 Roeckl Sporthandschuhe, Zb.Orz. s. I-4065, pkt 37; z dnia 28 października 2010 r. w sprawie C-423/09 X, Zb.Orz. s. I-10821, pkt 16).

24 Natomiast pismo kierownika wydziału Komisji, takie jak pismo kierownika Dyrekcji Generalnej „Cła i podatki bezpośrednie" (DG XXI) Komisji z dnia 29 kwietnia 1997 r., przekazane w odpowiedzi na pytanie Federale Overheidsdienst Financiën, Douane en Accijnzen, dotyczące klasyfikacji mięsa wielbłądów, na które powołuje się rząd belgijski w uwagach na piśmie, nie posiada znaczenia, jakie przypisuje się notom wyjaśniającym.

25 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, że mięso wielbłądów nie jest wyraźnie wymienione w treści pozycji i podpozycji CN ani w uwagach do sekcji lub działów CN, ani też w notach wyjaśniających do podpozycji 0208 90 40 CN.

26 Wskazana nota wyjaśniająca stanowi, że „mięso i podroby jadalne ze zwierząt będących zwykle obiektem łowiectwa i myślistwa […] klasyfikuje się jako mięso i podroby jadalne z dziczyzny nawet wtedy, gdy zwierzyna ta jest hodowana w niewoli". Nie wynika jednak z tego, że wyłącznie mięso i podroby ze zwierząt będących zwykle obiektem łowiectwa i myślistwa mogą być klasyfikowane do tej podpozycji.

27 W związku z tym należy przypomnieć, że w pkt 3 wyroku z dnia 12 grudnia 1973 r. w sprawie 149/73 Witt, Rec. s. 1587, Trybunał w odniesieniu do mięsa renifera, które może być mięsem dzikich zwierząt lub zwierząt hodowlanych, stwierdził, że słowo „dziczyzna" w zwykłym jego znaczeniu obejmuje kategorie zwierząt żyjących na wolności i będących przedmiotem polowania.

28 W tym samym punkcie wskazanego wyroku w sprawie Witt Trybunał zauważył w istocie, że organy celne mogą w uzasadniony sposób wymagać przedstawienia dowodu na fakt, że zwierzęta, których mięso importer zadeklarował jako należące do podpozycji obejmującej inne rodzaje dziczyzny, jest dziczyzną, umożliwiając w ten sposób różną klasyfikację mięsa w zależności od tego, czy pochodzi ono od zwierząt żyjących na wolności, czy też zwierząt hodowlanych tego samego gatunku.

29 Co się tyczy obiektywnych cech i właściwości umożliwiających klasyfikację mięsa wielbłądów do podpozycji 0208 90 40 CN jako „innych rodzajów dziczyzny", kryterium, które należy uwzględnić, sprowadza się do rozstrzygnięcia kwestii, czy mięso, które podlegać ma klasyfikacji, pochodzi od zwierząt żyjących na wolności, które są przedmiotem polowania, przy czym sprawdzenie tej kwestii należy do sądu krajowego.

30 W niniejszym przypadku z postanowienia odsyłającego wynika, że strony w postępowaniu przed sądem krajowym nie kwestionują, że dane mięso pochodzi od wielbłądów, które nie są wielbłądami hodowlanymi. Ponadto Komisja przedstawiła w swych uwagach na piśmie okoliczności faktyczne, które potwierdzają, że duża część populacji wielbłądów w Australii żyje znów na wolności i że wielbłądy te są regularnie odstrzeliwane, w szczególności w celach przetworzenia ich na artykuły spożywcze, z których to okoliczności w razie potrzeby można wywnioskować, że dane mięso pochodzi od wielbłądów będących przedmiotem polowania.

31 W rezultacie na przedłożone pytanie należy odpowiedzieć, że CN należy interpretować w ten sposób, iż mięso wielbłądów powinno być klasyfikowane jako należące do podpozycji 0208 90 40 jako „inne rodzaje dziczyzny", jeżeli wielbłądy, z których pochodzi to mięso, żyły na wolności i były przedmiotem polowania.

W przedmiocie kosztów

32 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

Nomenklaturę Scaloną, stanowiącą załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że mięso wielbłądów powinno być klasyfikowane jako należące do podpozycji 0208 90 40 jako „inne rodzaje dziczyzny", jeżeli wielbłądy, z których pochodzi to mięso, żyły na wolności i były przedmiotem polowania.

Podpisy